

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

www.parohiaserbanvoda.ro

ASEMENEA LUI PETRU, OMENIREA DE AZI SE SCUFUNDĂ

**DUMINICA A 9-A DUPĂ RUSALII
(UMBLAREA PE MARE
-POTOLIREA FURTUNII)**

**Sf. Ap. Tadeu; Sf. Mc. Vasa, cu fii ei;
Sf. Mc. Donat diaconul, Romul
preotul, Silvan diaconul și Venust**

Ne aflăm în Duminica a 9-a după Rusalii, zi în care am ascultat cu toții pericopa Evangheliei de la Matei cap. 14 în care ne-au fost relatate câteva minuni care s-au succedat după marea minune a înmulțirii pâinilor. Atât de încântat a fost poporul de minunea înmulțirii pâinilor și a peștilor încât au socotit că de un astfel de rege au nevoie, care să le satisfacă nevoile trupești, fapt pentru care s-au gândit să-L silească pe Iisus să le fie rege. De aceea, Mântuitorul Hristos a căutat să-i ferească pe ucenici de o asemenea ispită și-i îndeamnă să urce în corabie și să treacă de cealaltă parte a mării Galileii, iar El merge într-un loc retras să se roage în taină.

Dar de ce a refuzat Iisus să fie rege? Pentru că El n-a venit în lume ca să guverneze lumea, ci s-o elibereze din moarte și din suferințe. A refuzat onoruri omenesti pentru că știa că sunt trecătoare și nesincere. De obicei, oamenii adulează pe cei care au funcții înalte, cu scopuri meschine. Iar împărățiile lumii din timpul Mântuitorului se centrau pe o puternică împărăție, cea a Imperiului Roman. Cei care guvernau o făceau în numele împăratului de la Roma, de aceea, Iisus Hristos a refuzat să fie rege pentru că El este Stăpânul istoriei și nu putea accepta o funcție trecătoare, ca a regilor și stăpânilor acestei lumi.

Nici Apostolii nu prea au înțeles minunea înmulțirii pâinilor și, din acest motiv, El i-a silit să urce în corabie și să străbată Marea Galileii până în ținutul Ghenizaretului. „Nu pricepuseră nimic pentru că inima lor era învățată” (Marcu 6, 52). Pe la un ceas târziu, cei doisprezece ucenici văzură o făptură plutind pe suprafața apei. La început se înspăimântaseră, crezând că-i vreo nălucă. Uitându-se mai bine își dau seama că este Învățătorul lor care se apropia de dânsii pășind pe mare ca pe uscat. Atunci

Petru zise: „Doamne, de ești Tu, poruncește-mi să vin la Tine pe apă.” Iisus i-a zis: „Vino!” După câteva clipe Petru a pășit pe suprafața apei către Hristos. Dar în noaptea aceea vântul bătea cu putere, iar valurile se ridicau învolburate. Petru a fost cuprins de frică și îndată a început să se scufunde strigând către Mântuitorul: „Doamne, scapă-mă!” Iisus se apropie de el, îl ridică de mână și îl mustră: „Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoi?” Iar după ce au urcat în corabie, vântul a stat și marea s-a potolit.

Din cele întâmplate până acum desprindem două înțelesuri: un înțeles direct și unul tainic. Înțelesul direct ne dezvăluie o întâmplare istorică, adevărată, petrecută pe Marea Galileii și salvarea lui Petru din valuri. Înțelesul tainic al acestei Evanghelii nu-și pierde niciodată valoarea. Ea vrea să ne spună că ori de câte ori cineva își pierde credința în puterea izbăvitoare a lui Iisus și se încrede numai în propria putere, se prăbușește, pier. Fiindcă singura scăpare, singurul liman de izbăvire rămâne de-a pururi Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Omenirea de azi este un al doilea Petru care se scufundă în valuri. Ea se află pe o mare băntuită de furtună și stă mai-mai să piară. De ce să piară? Fiindcă a pierdut credința în Iisus Hristos și a dorit să-și orânduiască

viața numai cu puterile proprii fără credință, fără Dumnezeu. Gândesc să-și zidească fericirea fără adevărată temelie Care este Hristos. Vremurile pe care le trăim astăzi ne arată cu prisosință că până nu vom trăi poruncile Evangheliei, nu putem fi fericiți.

Când a văzut Petru că era în primejdie să se scufunde în valuri, a strigat plin de nădejde către Domnul și Iisus i-a întins mâna de ajutor și l-a scăpat. Așa să facă și omenirea de azi: să cheme în ajutor puterea Mântuitorului Hristos și se va izbăvi. Iar fiindcă omenirea se alcătuiește din fiecare dintre noi, să începem îndreptarea cu noi înșine. Să ne întoarcem cu toată credință și sinceritatea către Mântuitorul Hristos, să-L iubim mai mult și să-I împlinim poruncile. Dacă astăzi i-a invitat pe ucenici în corabie și i-a încredințat prin minunile săvârșite, căci cu adevărat El este Fiul lui Dumnezeu, și noi astăzi să urcăm în corabia Bisericii lui Hristos care ne poartă prin valurile ispitelor către limanul Împărăției Cerurilor. Așa să facem și noi fiind încredințați că Cel ce l-a ridicat pe ucenicul Său din marea învolburată, ne va ridica și pe noi din noianul neconținut al durerilor, încercărilor și ispitelor acestei vieți către Împărăția Cerurilor și mântuirea noastră.

Părintele Adrian Chiriță

Trei zile de sărbătoare.
Căci așa am sărbătorit-o pe ocrotitoarea noastră, pe Maica Domnului. După un post în care zilnic în biserică i-am făcut Paraclisul, odată cu scoaterea icoanei Ierusalimita și punerea ei în mijlocul bisericii sâmbătă seara au început cele trei zile de rugăciune și slujbe frumoase închinare Maicii Domnului, la care au participat mulți enoriași.

Așadar, întreaga parohie s-a bucurat în aceste zile, și deși au fost trei zile libere, iar mulți au plecat cu această ocazie din București, biserica și curtea au fost pline la prohod și procesiune, și mai ales la Sfânta Liturghie din ziua Adormirii Maicii Domnului.

A fost o muncă susținută din partea tuturor celor care au evlavie la Maica Domnului și care au dorit să contribuie după putință la această sărbătoare: de la flori, veșminte și acoperăminte pentru biserică și Sfântul Altar, până la curățenie și amenajarea curții și a spațiului verde, de la cumpărăturile pentru organizarea hramului, până la pregătirea colivelor, a bucatelor și a pachetelor. Mulțumirile noastre se adresează tuturor celor care s-au implicat în pregătirea acestui hram: sunt mulți cei care au contribuit cu sume importante de bani sau cu cele necesare sau au petrecut zile și nopți ca să pregătească biserica și tot ce a fost nevoie pentru hram. Desigur, cu mult drag au făcut aceasta, nu din datorie. Iar Maica Domnului le va mulțumi tuturor, în taină, pentru tot ceea ce au făcut sau au jertfit.

Poate că în nici un an comunitatea enoriașilor noștri nu a fost mai unită, mai săritoare, cu mai multă dragoste și înțelegere față de semenii și față de efortul pe care, de fiecare dată îl fac preoții noștri pentru a-i cinsti pe ocrotitorii noștri și nu în ultimul rând a-i bucura deplin pe toți enoriașii ce participă la aceste praznice.

Duminică 14 august, după Sfânta Liturghie s-a scos din altar în mijlocul bisericii epitaful Adormirii Maicii Domnului. Seara am avut oaspeți aleși, în frunte cu Preasfințitul Timotei Aioanei, Episcop-Vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor. Ne-a făcut bucuria de a ne fi alături la Prohodul Maicii Domnului și la procesiune și Preacucernicul Părinte Ioan Armași, Protopopul Protoieriei Sectorului 4, părintele Emil Ioan Gheorghe și ca și părintele diacon Mândru Vlad. Și alții, dragi nouă. Mulțumim mult tuturor celor ce cu dragoste ne-au stat alături în aceste momente importante pentru comunitatea Șerban Vodă. În finalul cuvântului său, Preasfințitul Timotei și-a exprimat bucuria de a ne vedea în număr atât de mare la Privegherea pentru Adormirea Domnului. A apreciat faptul că enoriașii parohiei noastre întâmpină hramul în această biserică

UN HRAM AȘA CUM NI L-AM DORIT

frumoasă, împodobită și pictată aproape în întregime și care este afierosită Domnului și Preacuratei sale Maici. Ne-a amintit că de 70 de ani în această biserică se slujește și se înalță neîntrerupt rugăciuni către Domnul și Maica Sa. Și tot în acest an se împlinesc 15 de ani de când s-a început rezidirea acestui sfânt lăcaș, reînnoirea și înfrumusețarea lui. Acest dar, închinat Maicii Domnului, s-a realizat prin munca și sacrificiul neobosit al preoților noștri, și în special al Părintelui Paroh Dinu Pompiliu, și a tuturor celor care-L iubesc pe Domnul. Istoria acestui lăcaș se înscrie ca o pagină distinctă în istoria Bisericii Ortodoxe Române, o pagină scrisă în mare parte în vremuri de încercare și de jertfă.

A fost o seară deosebit de frumoasă, care s-a prelungit până aproape de miezul nopții, căci slujba Vecerniei Mari, a Prohodului și procesiunea pe străzile din jurul bisericii a durat destul de mult. Cu toate acestea, enoriașii au venit alături de copii lor, mai mari sau mici, și cu toții au purtat în mâini candelile sau, cu mare evlavie, icoane ale Maicii Domnului.

Sfânta Liturghie de a doua zi a fost săvârșită de Arhimandritul Veniamin Goreanu și de un sobor de preoți și diaconi. Prețuit, cu deosebire în această zi, a fost costumul popular, nu numai pentru a arăta cinstire Maicii Domnului și praznicului Ei, dar și pentru a ne aminti că în această zi, în urmă cu 302 ani, un brav și înțelept domnitor a fost martirizat pe altarul credinței și iubirii de neam, alături de fii săi, de către supușii sultanului Ahmed al III-lea.

Și când slujba s-a terminat, enoriașii au primit pachete cu mâncare, în acest an de dulce. 720 de pachete au fost pregătite și împărțite. Pachete, dar și alte alimente, lapte, detergenți, hăinuțe, pampersi, și nu numai, au fost împărțite și familiei Sava, una dintre familiile numeroase ale parohiei noastre, de care serviciul social al bisericii are grijă de ani buni. Prilejul a fost unul deosebit, căci în familia Sava a mai venit pe lume un prunc, pe nume Emanuel, adică Dumnezeu este cu noi, fiind al șaptelea copil al acestei familii nu numai numeroase, dar și credincioase.

O familie frumoasă, cea a parohiei Șerban Vodă, și-a cinstit ocrotitoarea, pe Maica Domnului, a muncit și s-a bucurat împreună cu ceilalți, a dăruit și a primit înzecit.

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ 21 – 28 AUGUST 2016

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 21 august	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Utrenia, Sfânta Liturghie – Duminica a 9-a după Rusalii (Umblarea pe mare – Potolirea furtunii)
Miercuri 24 august	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 26 august	07 ³⁰ -09 ³⁰ De la 22 ³⁰	Sfânta Liturghie Priveghere de toată noaptea – Miezonoptică, Utrenie, Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea morților Vecernie
Sâmbătă 27 august	17 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	
Duminică 28 august	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Utrenia, Sfânta Liturghie – Duminica a 9-a după Rusalii (Vindecarea lunaticului)

SLUJBA DE PRIVEGERE DE TOATĂ NOAPTEA ÎN CINSTEA SFÂNTULUI MUCENIC FANURIE, MARE FĂCĂTOR DE MINUNI VINERI 26 AUGUST, ORELE 22,30

VECERNIE, MIEZONOPTICĂ, UTRENIE, MOLITFELE SF. VASILE, SFÂNTA LITURGHIE, PARASTAS CU POMENIREA MORȚILOR

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2016 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI

MICHAEL SOCHR A TRECUT LA ORTODOXIE

Dumnezeu ne vorbește în multe feluri de-a lungul vieții noastre. Noi trebuie să ne ascultăm mai ales inima, dar să și cercetăm adâncul întâmplărilor din viața noastră, spre a ne da seama cu ce scop Dumnezeu lasă să se întâmple anumite lucruri cu noi sau ne pune lângă noi anumiți oameni. Nu este însă nimic „întâmplător”, nu sunt „coincidențe”, căci viața noastră are un scop mai înalt decât vedem noi la suprafață. Iar Dumnezeu un singur lucru cere de la noi: să-L căutăm cu toată sinceritatea și smerenia, și atunci când L-am găsit, să ne dăruim Lui fără jumătăți de măsură.

Biserica Ortodoxă nu face prozelitism, ci, așa cum de 2000 de ani o face, misiunea sa în lume este fermă, dar discretă, lăsând Duhului lucrarea Sa în inimile oamenilor. Căci acolo se plămădește credința. Drept urmare, unii protestanți sau catolici descoperă la un moment dat frumusețea și puritatea Ortodoxiei. Și atunci au loc marile convertiri, marile treceri, reveniri la izvorul cel dătător de Viață.

Atunci are loc botezul sau trecerea la Ortodoxie, așa cum mai dăunăzi s-a întâmplat în biserica noastră, când Michael Sochr, un tânăr neamț, a trecut de la catolicism la Ortodoxie. Când botezul sau trecerea la Ortodoxie se face la maturitate, ceea ce simte cel nou botezat sau convertit este de multe ori cu neputință de descris de cuvinte. Cel mai adesea este o stare de fericire, de bucurie niciodată gustată în viață, pe care nu ai vrea să o pierzi, și care durează multe zile după botez. Este o taină a ta pe care nu știi cum să o ții în tine și pentru tine.

Această fericire a cunoscut-o și Michael Sochr, care în această duminică se va căsători cu o fiică a bisericii noastre, elevă a părintelui Dinu Pompiliu pe când acesta preda religia la școală. Doi tineri deci, care au înțeles că temelia cea mai de preț a căsniciei lor este dreapta credință, bine știind că Dumnezeu este parte a vieții și familiei lor.

Alături de părintele Dinu Pompiliu, le urăm celor doi căsnicie binecuvântată,

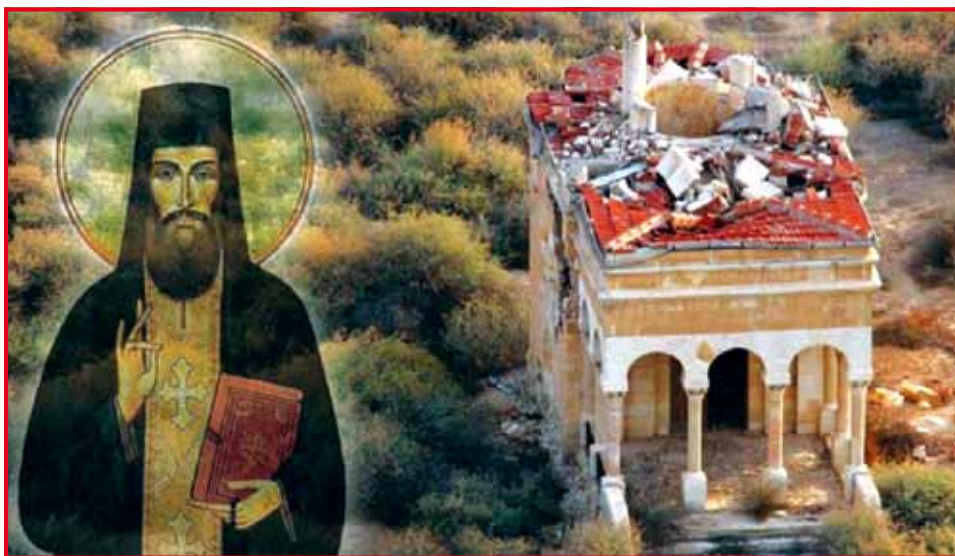

plăcută lui Dumnezeu, și încheiem citând cuvintele Sfântului Apostol Pavel: „Dragostea nu cade niciodată....Și acum rămân acestea trei: credința, nădejdea și dragostea. Iar mai mare decât acestea este dragostea.” (I Cor.13, 8; 13)

În sfârșit Schitul Românesc de la Iordan poate reveni la viață

Acest schit se află lângă Iordan, chiar lângă locul istoric al primirii Botezului de către Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Aici a trăit în pustie, a prorocit și a botezat Sfântul Ioan Botezătorul. După tradiție, pe aici evreii au trecut Iordanul în Țara Sfântă când au venit din Egipt cu Chivotul Legii. Sfântul Proroc Ilie de aici a fost înălțat la ceruri în căruța de foc, iar tot aici a trăit 47 de ani Sfânta Maria Egipteanca. Pentru noi românii, este locul în care Sfântul Cuvios Ioan Iacob de la Neamț a slujit ca egumen al Schitului Românesc de la Iordan, în anii 1947-1952.

Pe aceste locuri, în anul 1931, administrația palestiniană a dat câte 10.000 mp bisericilor și comunităților creștine care vor construi în cel mult 2 ani o mănăstire sau un așezământ religios. Din daniile credincioșilor români și cu sprijinul Patriarhiei Române, aici a fost construit un schit românesc în anul 1935. Între anii 1966 și 1968 biserica este pictată și mobilată. Abia la sfârșitul anilor '60 putem spune că biserica de la Iordan era ridicată, pictată și înzestrată cu toate cele de trebuință, în jurul ei aflându-se și câteva chilii, ridicate de viețuitorii schitului; o grădină de legume și o livadă cu diverși pomi fructiferi. Din păcate, din 1967 începe războiul arabo-israelian, iar din 1970 zona este minată și accesul complet interzis. Ultimul viețuitor al Schitului a fost protosinghelul Damian Stog, care a fost ucis de un soldat la 1 august 1970. Trupul său a fost înmormântat la Ierihon, lângă altarul bisericii unde, după tradiție, se află Dudul lui Zaheu.

De ce astăzi, după mai bine de 45 de ani, sunt șanse ca Schitul Românesc să fie redeschis? Pentru că, în anul 2015, un comitet de inițiativă, cu reprezentanți ai tuturor Bisericilor care au pământ și biserici în această zonă, în frunte cu Patriarhia Ierusalimului, a început demersurile pentru deminarea terenului și reluarea folosinței lui. S-a realizat un proiect de deminare, a fost aleasă firma, s-au întreprins toate formalitățile necesare, iar de la începutul anului 2017 va începe deminarea celor 55 de hectare. Aceasta operațiune va costa 4 milioane de dolari, și va dura 2 ani. Patriarhia Română va trebui să contribuie cu suma de 500.000 de dolari. De aceea a și fost deschisă o campanie de strângere de fonduri pentru deminarea Văii Mănăstirilor și refacerea Schitului Românesc de la Iordan. Este un

moment istoric deosebit, mai ales că în Israel nici un străin nu mai poate achiziționa teren, iar noi avem acest teren într-o zonă atât de importantă. Cuviosul Ioan Iacob spunea că o maică a descoperit nu departe de schit un loc cu o mireasmă deosebită, și se crede că acolo ar fi fost mormântul Cuvioasei Maria Egipteanca.

În anul 1970, înainte de închiderea schitului, a fost recuperată icoana Axionița a Maicii Domnului, „Iordănița”, care se află acum la Așezământul Românesc de la Ierusalim. Rugăciunile către Maica Domnului vor ajuta ca Schitul Românesc de la Iordan să fie refăcut, la fel și chiliile, iar icoana sa să revină acolo unde îi este locul.

Poate într-o zi Maica Domnului ne va îngădui și nouă să ne închinăm la icoana sa la Schitul de la Iordan!